

Kolumni myös netissä:
www.sahkoala.fi

Suunnittelutason farssi

”Saakelin tunarit”, vaahtosi Iso Rikas, kun esitteli ympäristöministeriön ehdotusta rakennusten sähkösuunnittelijoita ja suunnittelutasoja koskeviksi määräyksiksi.

Väitti Niin Sanottujen Suunnittelijoiden avanneen Pandoran lippaan, kun alkoivat ajaa omaa epävirallista ja lähinnä Hyvä veli -kerhotoimintaan perustuvaa suunnittelijaluokitusta määräykseksi ja ohjeeksi alalle. Nimikin, A2, viittaa harmaaparran mielestä enemmän eläinlääkinnässä ja lääkäripiireissä käytettyyn lievästi denaturoituun, päihtymystä aiheuttavaan, desinfointiaineeseen kuin vakavasti otettavaan osaamisen todentamiseen.

Kysymyksessä on kuulemma sähköalan oma jätevesidirektiivin, mahdollisesti tulevien rakennusmääräysten ja

käännetyn arvonlisäveron kaltainen töppäily, joka on tyrmättävä, ennen kuin siitä aiheutuu alalle suurempaa vahinkoa.

Mikä pätevoittää paikallisen rakennusvalvonnan arvioimaan ja valvomaan suunnittelijoiden pätevyyskysymyksiä, kun oikeudettomaankaan urakointiin ei puututa edes käyttöönottotarkastuspöytäkirjoja kyselemällä, veteraani ihmetteli.

Asuntoministerin kannattaisi sähkömiesten asioihin puuttumisen sijasta tutustua oman ministeriönsä LVI-virkamiesten huuhaahan, tehdä johtopäätökset ja toimia, ennen kuin antaa rakentamismääräysten tai suunnittelijoiden pätevyysvaatimusten valmistelun jatkoa. Jos oma ymmärrys ei riitä, niin Liitonmies on luvannut auttaa, tiesi

vanha urakoitsija.

Ympäristöministeriön esitys sähkösuunnittelijoita ja suunnittelutasoja koskeviksi määräyksiksi lopettaa toteutuessaan monen nykyisen arvostetunkin sähkösuunnittelijan toiminnan tai rajoittaa sen korkeintaan rivitalojen suunnitteluun, sillä insinöörin tai tekniikon tutkintohan ei ole vaadittu korkeakoulututkinto.

Kokemusta, tietoa ja taitoa olisi, mutta kun natsat ei riitä, niin ei riitä. Halutaanko arkkitehtien toimesta alalle muutaman toimiston monopoli, veteraani sähkömies ja arvostettu alan toimija kyseli.

Ihmetystä ukossa herätti myös se, että miksi ei urakoitsija, joka viime kädessä vastaa siitä, että niin lainlaattajoiden kuin tilaajankin vaatimukset täyttyvät, eivät automaattisesti voisi toimia toteuttamiensa kokoluokan kohteissa suunnittelijoina, kun niistä kerran vastaavatkin.

Monta työtä oli ukko uransa aikana saanut maineellaan ja sillä, että pystyy tekemään soivan pelin vähän vaatimattomillakin suunnitelmissa. Sillehän se vastuu on siirrettävä, joka sen kantaa jaksaa, Iso Rikas uhoi ja jatkoi vielä, että oli sitten kyse rakennusmääräyksistä tai muista laadun parantamista koskevista toimista, niin ei niitä suunnittelemaan kannata ainakaan sellaisia panna, jotka eivät itse osaa suunnitella ja toteuttaa sitä, mihin määräyksillään ja ohjeillaan puuttuvat.

Parhaat talotkin Helsinkiin tehtiin viime vuosisadan alussa, ihan vaan pelkällä rautaisella ammattitaidolla, ilman asioita osaamattomia, tosin hyvää tarkoittavia byrokraatteja, sanoi ukko lopuksi ja esitteli Helsingin keskustasta tekemänsä hankinnan pohjakuvia.